

La filosofia és que “com a partit obert, socialista i nou ens demanen que al territori deixem fer”. I Casamitjana, per la seva experiència, hi està ben d'acord: “Jo vaig fer un govern municipal amb PP, ex-convergens, ICV i socialistes. I ho vaig fer perquè en aquell moment semblava el millor per al municipi. I vaig governar de meravella. No vaig tenir cap problema, mai. La cosa era molt clara: lleialtat i parlar només del municipi. No vam tenir ni un sol problema”.

L'únic sector díscol que MES no ha pogut convèncer de moment és el moviment Avancem de Joan Ignasi Elena. En declaracions a EL TEMPS, Elena explica que, primer, cal veure l'ideari polític: “A l'hora de confluïr amb un partit polític s'ha de veure quina és la seva línia política, quin és el seu ideari i, sobretot, quina és la seva estratègia. En la mesura en què la gent conflueix en les idees, conflueix organitzativament. No a l'inrevés. Per tant, primer s'han de veure quins són els posicionaments polítics de MES i, si són coincidents, la confluència organitzativa vindrà sola”. En relació amb això, dona importància al que pugui anar passant en l'àmbit municipal. “Normalment les confluències es produeixen de baix a dalt, no de dalt a baix. Per tant, el que és bo és que en l'àmbit territorial, local, es produeixi sintonia i treball en conjunt. Primer, en projectes per fer majories d'esquerres als municipis; després, en la confluència d'idees en l'àmbit nacional i, per acabar, ja arribarà la confluència organitzativa.”

Amb tot, Elena insisteix a defensar un projecte de més gran abast: “Hem de confluïr amb una gran esquerra catalana que creï una hegemonia d'esquerres a Catalunya”, que comptaria amb ERC i ICV, com ja ha manifestat Elena en articles i declaracions.

En un moment en què la política catalana comença novament a enterbolir-se per diferències entre partits que havien aconseguit imatges d'unitat en qüestions nacionals, la constitució de MES ajuda a aclarir posicions en el tauler polític. Dijous, 4 de desembre, la plana major del PSC –amb José Montilla i Miquel Iceta al capdavant– va anar l'acte organitzat per la unionista Societat Civil Catalana. I hi va coincidir amb PP i Ciutadans.

Àlex Milian

JORDI PLAY

“Si Espanya no autoritza el referèndum, serem ‘sí’ sense matisos”

Marina Geli i Fàbrega (Sant Gregori, Gironès, 1958), ex-consellera i diputada del PSC fins al gener, ha deixat el partit i forma part de Moviment d'Esquerres (MES), el partit que aplega socialistes sobiranes. Geli reivindica la necessitat d'un partit socialista català que recuperi els fonaments ideològics del primer socialisme de Josep Pallach i el cosmopolitisme de Pasqual Maragall.

Quina tradició política vol recollir MES, entenent que actualment no hi ha cap altra oferta política que ompli el buit

—Volem representar una tradició política dels darrers trenta-cinc anys, però sobretot mirem el present i el futur. La major part de nosaltres venim d'una tradició que comença amb tres espais del socialisme català als anys setanta: la federació catalana del PSOE, el PSC-Congrés de Joan Reventós i el Reagrupament Socialista de Catalunya de Josep Pallach. Fruit del pacte d'unitat amb el PSOE el juliol de 1978, amb grup parlamentari propi fins al cop d'Estat, el PSC era un partit sobirà que es federava amb el PSOE i començava a fer un servei al país extraordinari, essent com era un partit socialista de vocació majoritària clarament catalanista. En aquell pacte d'unitat, explícitament hi constava el dret a l'autodeterminació dels pobles. I a MES també recollim una altra tradició local i global, el "maragallisme", que equival a municipa-

lisme, cosmopolitisme, europeisme, internacionalització, Arc Mediterrani, etc. Molts de nosaltres hem passat pels ajuntaments de Catalunya, i amb Pasqual Maragall es van obtenir els millors resultats del PSC en unes autonòmiques. Tot això no es pot deixar perdre.

—I és quan es comença a reclamar aquest dret, que l'invent fa aigües.

—Fins fa poc funcionàvem amb un pacte tàcit polític i constitucional, però, esgotat el pacte per una interpretació totalment restrictiva de la Constitució, ja no té sentit la unitat.

—Cronològicament, quan es trenca aquest pacte tàcit?

—El president Montilla, després de la sentència del TC contra l'Estatut, el 2010 es posa al capdavant de la manifestació, i allà s'intensifica un debat que ja havia començat al PSOE i en una part del PSC, que no veien l'Estatut, i per tant, era un qüestionament obert del president Maragall. El debat intern al PSC l'anem fent fins el 2012, quan aconseguim arribar a un punt de trobada pel qual el PSC va a les eleccions amb un punt a favor de la consulta legal i acordada amb l'Estat. I és per aquest motiu que el 2012 molts seguim al partit amb Pere Navarro al capdavant, perquè pensàvem que almenys el PSC se situava en la gran majoria política i social del país. El problema és que no s'exerceix, hi ha una deserció gravíssima, perquè mai no hem estat al costat dels partits sobiranistes ni del Pacte Nacional pel Dret a Decidir i, formalment, el PSC no ha participat en cap manifestació.

—Vós i d'altres dirigents que ara sou a MES heu seguit al partit fins ara, malgrat aquesta "deserció gravíssima". Per què no heu plegat molt abans?

—Perquè creiem que és totalment substantiu que hi hagi un partit socialista català amb vocació majoritària, i pensàvem que ho havíem d'intentar fins al final des de dins. I la gran divisió arriba del gener del 2013, quan el Parlament vota la declaració de sobirania: el PSC se'n desmarca votant 'no', i 5 diputats ens vam negar a votar 'no' a quelcom que ens entronca amb la història del PSC i, per cert, del pacte d'unitat amb el PSOE.

—Hi ha qui diu que heu aguantat per conservar càrrecs i sous.

—En absolut, hem aguantat perquè el PSC ha fet un servei extraordinari de barreja, i hauria d'haver fet pedagogia pel referèndum. Però el partit ha estat infidel al seu propi programa electoral. De boca ho han dit, però mai no han format part de l'espai sobiranista. En el meu cas sóc metgessa i puc tornar a la meua feina, no estic en política per tenir un sou o un càrrec, i com jo, molts altres companys.

—Us han castigat a la darrera fila, això no és una humiliació política?

—Ja sé que costa molt entendre per què hem aguantat dos anys... I a banda de castigar-nos, se'ns ha acusat de trencar la unitat al PSC. Però si l'han trencada ells!

—Finalment heu deixat el PSC alguns ex-consellers, càrrecs i militants per fer un acord amb Nova Esquerra Catalana, que recull la primera diàspora del PSC.

—És una escissió en tota regla, no pas un seguit de qüestions personals. MES aplega molta gent que ha marxat del PSC però també gent que mai no ha estat en política i gent jove de tot el territori. Comencem amb molta humilitat, sabem que l'espai polític està molt fragmentat, però hi volem dir la nostra i aquests dies ens reunirem amb totes les formacions polítiques per explicar-los el nostre projecte.

—Quina relació espereu tenir amb el vostre ex-partit?

—De moment, fins al gener, encara som diputats del PSC i, a partir d'aleshores, passarem al grup mixt perquè és evident que no podem continuar junts. Però és el PSC que ha de veure quin tipus de relació vol tenir amb nosaltres, com la volem amb ERC, CiU, la CUP, ICV, el PP o C's, en diferents graus, és clar. Tenim molts punts de connexió amb l'esquerra, i el PSC és un partit d'esquerres, dins del qual encara tenim alcaldes i regidors.

—Quines sensacions personals heu tingut en deixar el PSC?

—Estic trista, perquè jo he estat fidel al PSC des que vaig votar amb 18 anys, i en tinc 56. En totes les eleccions he votat el PSC, hi estigués més a gust o menys. I n'era militant des de feia 18 anys. Abans havia estat independent,

“No em provoca rebuig la idea d’anar amb Artur Mas en una llista de país”

mentre treballava de metgessa, entre el 1981 i el 1996. En aquests 18 anys he tingut moltes responsabilitats orgàniques i de representació. Per això estic trista, perquè crec que el PSC mai no hauria d’haver abandonat l’espai catalanista, que ara és majoritàriament sobiranista, que no és sinònim d’independentista. Quan les històries es trenquen, un també pensa que potser podria haver fet més coses per evitar-ho, però ara sincerament tinc la consciència tranquil·la que ara necessitàvem separar-nos per tirar endavant un projecte necessari.

—**Hi deixeu amics, a les estructures orgàniques del PSC?**

—I tant, no és res personal!

—**L’aparell us va tractar malament.**

—Sí, és veritat. En un partit no tot són amics, és clar, però l’amistat per a mi és independent de qüestions polítiques. Tinc amics que estan a anys llum del meu pensament polític. I tinc amics al PSC, però hi ha posicions que el partit ha convertit en personals quan mai no ho haurien hagut de ser.

—**Quan surt al mercat un nou producte, sempre es fa un estudi de mercat per determinar quin és el seu públic objectiu i quina competència tindrà. Si prenem com a referència els vots del 9N, MES qui hauria representat?**

—Tenim vocació majoritària i des del punt de vista nacional ens adrecem a la gent que va votar ‘sí-sí’, ‘sí-no’ o ‘sí-blanc’. Volem un referèndum que ens permeti votar ‘sí’ o ‘no’ a la independència. No enganyem ningú, pensem que l’únic camí és un referèndum. Des del punt de vista social, som de centre-esquerra i profundament reformistes.

—**De moment, Madrid no autoritza un referèndum, ni una consulta, ni un procés participatiu. Res.**

—Sí, però estic convençuda que hi haurà canvis profunds a les eleccions generals del 2015 a Espanya, i si tossudament anem units per habilitar el model escocès i del Quebec, acabarà passant.

—**Amb ERC hi tindreu una relació preferent, tenint en compte que Ernest Maragall és eurodiputat per ERC?**

—Quan ens reunim amb ERC els direm que per a nosaltres és irrenunciable un full de ruta social i de model econòmic, perquè no podem demorar a no sé quan la posada en marxa de solucions. Però no compartim amb ERC que unes eleccions substitueixin un referèndum. Si hi ha una majoria independentista a Catalunya sorgida de les urnes, igualment s’ha de fer un referèndum, perquè és l’única manera de conservar la nostra vocació europeïsta, legitimant-nos democràticament. Aquesta és la nostra línia vermella, i de fet, és veritat que ERC està fent un exercici de realisme i ara no parla obertament de declaració unilateral d’independència.

—**Coincidiu amb CiU en aquesta línia vermella.**

—Sí, totalment. I també amb ICV.

—**Però el vostre sobiranisme no és el sobiranisme d’ICV.**

—Jo vaig votar ‘sí-sí’, oberta a una proposta posterior de confederació, i en Joaquim Nadal va votar ‘sí-blanc’. Hi ha matisos entre el nostre sobiranisme i el d’ICV, és cert.

—**L’endemà de les eleccions, els vots de MES aniran al sac dels vots independentistes?**

—A MES no tothom és independentista; en canvi, molta gent pensa que un estat independent és l’única solució, fins i tot per als que volen forçar posteriorment un pacte si Espanya fa una proposta. Però el que és fonamental és fer un referèndum, perquè hem de convèncer la comunitat internacional que això és un procés democràtic.

—**Bé, però com es comptabilitzen els diputats de MES?**

—En el bloc del referèndum, a favor de poder votar ‘independència sí’ o ‘independència no’.

—**No heu respost...**

—És que la clau és el referèndum, que és on ens comptarem de debò. Escolteu,

LOGOPLAY

el president de la Generalitat té una querrela per haver fet un procés participatiu, és extremadament greu que se sancioni així la democràcia. Ara bé, si no hi ha una proposta clara entre Catalunya i Espanya, la majoria de nosaltres pensem que la independència és l’únic camí.

—**No us mulleu clarament amb la independència, però naixeu com un partit sobirà català.**

—No tenim cap dependència de cap partit espanyol, som plenament sobirans. Ja hem vist com ens ha anat amb la dependència orgànica del PSOE. Ara bé, volem establir relacions amb d’altres països que poden ser aliats del procés, perquè tenen una gran tradició democràtica, com el món anglosaxó o Suïssa, per exemple.

—**Rebutgeu de ple la proposta de llista de país d’Artur Mas?**

—Encara no ens hem definit sobre si aniríem en una llista unitària del president Mas. Però en el diàleg que volem mantenir amb els partits per

presentar-nos potser podem contribuir a acabar de veure pros i contres de totes les propostes. Sigui com sigui, el tema nacional és essencial, però sense eludir la qüestió social, ni per un mes ni per divuit mesos. Hem de construir amb urgència un nou model social i econòmic i de regeneració política.

—Personalment, la idea de formar part d'una llista de país us provoca rebuig? Molta gent d'esquerres diu que mai no podria anar a la mateixa llista electoral que Artur Mas.

—No, no em provoca rebuig la idea de donar suport a una llista de país. La qüestió és pactar realment què és el millor per al país, un compromís comú per fer reformes urgents. No podem ajornar cap dia més reformes en el sistema de salut, que és un element substancial per a l'equitat social, la pobresa o els gairebé 600.000 aturats que tenim, perquè no actuar ens condueix a la desigualtat estructural.

—Què farà MES si es constitueix un front nacional per la independència després de les eleccions?

—Si s'habilita un referèndum, ens hi sumarem. En els propers dies debatrem com es pot arribar a aquest referèndum i, si tots els sobiranistes volem estar units, hem de fer un front per la via escocesa.

—Alex Salmond va negociar amb un govern britànic que tenia molt clar que la democràcia està per sobre de tot. No és el cas d'Espanya. Confieu encara que Madrid s'avinqui a jugar la carta democràtica?

“Proposem un reformisme que no renega del passat, i això ens separa de Podemos”

—Jo el 9N vaig votar 'sí-sí' perquè en aquest moment no hi ha cap proposta d'Espanya. Evidentment no penso que amb Rajoy canviï res, però hi ha dues formacions polítiques a l'Estat, IU i Podemos, que com a mínim estan a favor d'un referèndum. I d'una altra banda, IU, Podemos i el PSOE estan a favor d'una reforma constitucional, que en el cas del PSOE pensem que queda molt curta per a les aspiracions d'una gran part dels catalans. Si no canvien molt les coses, a les properes eleccions espanyoles hi haurà un canvi, almenys a favor d'un referèndum. Penseu que la primera sentència contra la consulta es diu que és una qüestió política i no judicial, per tant, hi ha marge. Estem davant d'un canvi important en la política estatal, i això no és menor. Per això des de MES ens adreçam tant als independentistes nítids com als 'sí' amb condicionant i els 'sí-no', en espera d'una proposta d'Espanya per a un referèndum. Però si això no arriba, serem 'sí' sense matisos.

—Per tant, coincideix amb Artur Mas pel que fa al calendari de 18 mesos per preparar el camí?

—Sí, els 18 mesos del calendari que proposa Artur Mas permet que hi hagi eleccions estatals i que canviï l'escenari. És inevitable, el pas del temps ajudarà Catalunya a habilitar un referèndum, i si ara s'han d'avançar les eleccions al Parlament és perquè no ens han deixat cap altra alternativa.

—Confieu moltíssim en l'explosió de Podemos a les urnes.

—Quan els sents parlar, diuen que estan a favor del referèndum. Amb Podemos compartim referèndum i visió d'esquerres. De fet, el doctor Vicenç Navarro -ara cara visible de Podemos a Catalunya- va ser durant set anys el president del consell assessor que vaig muntar quan era consellera de Salut, on hi havia gent molt diversa del sector. Ara bé, MES proposa un reformisme que no renega de tots aquests darrers trenta-cinc anys, perquè hi ha coses que les volem continuar i millorar. Això ens separa de Podemos. En tot cas, els anirem recordant cada dia que han dit que estan a favor del referèndum.

Gemma Aguilera